

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3713/04
01.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, коју заступа пуномоћник АБ, адвокат, изјављеној против решења Републичког геодетског завода – Сектор за правне послове 07 број 952-01-309/04 од 22.6.2004. године, у предмету катастра, у нејавној седници већа одржаној дана 1.2.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Републичког геодетског завода Републике Србије, Сектор за правне послове 07 број 952-01-309/04 од 22.6.2004. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење Службе за катастар непокретности Шабац број 952-01-974/04 од 7.4.2004. године, којим решењем је одбијен захтев тужиље за провођење промене настале изградњом објекта на катастарској парцели број аа КО ВВ, по основу употребне дозволе број 351-182/2003-08 од 26.3.2003. године као неоснован.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања тужиља преко пуномоћника наводи да је као инвеститор прибавила употребну дозволу за изграђени пословно-стамбени објекат. У току израде пројектне документације и обезбеђивања грађевинске и употребне дозволе прецизно су утврђене границе суседних парцела као и доказ о праву коришћења грађевинског земљишта. Том приликом није утврђен било какав недостатак или неусклађеност граница, а коришћени су подаци надлежних служби у ВВ што је истицала и у жалби. Првостепени орган констатује без икаквих доказа да део изграђеног објекта заузима парцелу вв КО ВВ, а при том не утврђује колики део, а то не чини ни тужени орган такође не пружајући ниједан доказ да се предметна непокретност налази делом на суседној парцели. Даље наводи да нису цењени њени наводи жалбе у погледу непружања доказа за утврђено чињенично стање. Посебно истиче да је издата употребна дозвола за изграђени објекат који се налази само на кп. 1087/1, а не и на кп. 1089 како то констатује првостепени орган. Предложила је да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета се види да је оспореним решењем одбијена жалба тужиље изјављена на решење првостепеног органа од 7.4.2004. године којим решењем је одбијен захтев тужиље за провођење промене настале изградњом објекта на катастарској парцели број аа КО ВВ по основу употребне дозволе број 351-182/2003-08 од 26.3.2003. године као неоснован са образложењем да је објекат изграђен прекорачењем грађевинске дозволе тако што се исти делом налази на катастарској парцели број 1089, а за такав положај зграде не постоји урбанистички пројекат.

Оцењујући законитост оспореног решења Врховни суд Србије налази да је исто донето уз битну повреду члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку којим је прописано да образложење решења између осталог треба да садржи утврђено чињенично стање и разлоге који су били одлучни при оцени доказа као и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. У образложењу оспореног решења се наводи да је решењем првостепеног органа од 6.8.2003. године одбијен захтев ГП "ББ" за провођење промене у катастарском операту по основу изградње објекта на кп.бр. аа КО ВВ на основу решења за комунално-стамбене послове и заштиту животне средине СО Шабац од 26.3.2003. године, а да је решењем другостепеног органа од 15.1.2004. године поништено наведено решење првостепеног органа у поступку по жалби Г "ББ" обзиром да је захтев поднело неовлашћено лице и предмет је враћен на поновни поступак и одлучивање. Даље се у образложењу оспореног решења наводи да је тужиља у поновном поступку дана 30.1.2004. године поднела нови захтев за провођење промене позивајући се на горе наведена решења донета по захтеву ГП "ББ" Из списка предмета као и из образложења првостепеног и оспореног решења произлази да је

ВВ. По смислу предмета као и по образложењу првостепеног и оспореног решења пронађени да је решење првостепеног органа од 7.4.2004. године донето по захтеву тужиље од 30.1.2004.г одине за провођење промена, а нема разлога у истим од каквог је значаја провођење напред наведеног поступка по захтеву ГП "ББ".

Такође, оспорено решење је донето и уз битну повреду одредбе члана 235. Закона о општем управном поступку којом је прописано да у образложењу другостепеног решења морају бити оцењени сви наводи жалбе. Тужиља је у жалби истицала да у поступку добијања грађевинске и употребне дозволе за изграђени објекат није био констатован ниједан недостатак у погледу неусклађености граница са суседним парцелама, што су утврдили надлежни органи који по службеној дужности воде евиденцију и издају податке у овом случају ЈУП "___", односно Одељење за урбанизам Општинске управе Шабац као и да картирањеније правилно спроведено и да је непрецизно, због чега се не може прихватити констатација првостепеног органа да део тужиљиног објекта без означавања колики је тај део пада на суседну парцелу аа КО ВВ, а ове наводе тужени уопште не цени.

Оцењујући законитост оспореног решења Врховни суд Србије налази да у списима предмета нема ваљаних доказа за разлоге на које се позива тужени орган у образложењу оспореног решења. Доказ на који се позива тужени орган записник ГП "ББ" које је извршило увиђај дана 18.4.2003. године који је потписала тужиља у ком је констатовано да је извршено снимање објекта на катастарској парцели аа КО ВВ, а снимљено стање је приказано на скици се не могу сматрати ваљаним доказима за утврђено чињенично стање обзиром да се из приложене скице која је само потписана од стране геометра без датума као и записника не види да ли је иста дата од стране овлашћеног и надлежног органа.

Такође, тужени орган се позива на извршено картирање снимљеног објекта на радном оригиналу плана и скицу одржавања премера број 50 од априла 2003. године, а не образлаже ближе резултате тог картирања и наводе жалбе којима тужиља оспорава ваљаност извршеног картирања.

Због наведених разлога основани су наводи тужбе у погледу повреда правила поступка, због чега ће тужени орган у поновном поступку отклонити наведене недостатке оспореног решења, односно у образложењу решења ће оценити наводе жалбе и навести правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је на основу одредбе члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

Правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезне су за тужени орган на основу члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 1.2.2006. године, У.бр. 3713/04

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж